

WYBRANE ASPEKTY PRAWNE RZEMIOŚL RADIESTEZJA I BIOENERGOTERAPIA

Kornel Śliżyński – dr n. przyr. inż., dypl. mistrz radiestezji, geobiolog, Biegły Sądowy w zakresie radiestezji i geobiologii, Starszy Cechu - Krajowego Cechu Radiestetów i Bioenergoterapeutów, Rzeczoznawca a także Przewodniczący Państwowej Komisji Egzaminacyjnej IRMiSP w Katowicach.

Izabela Pieczara-Śliżyńska – dypl. mistrz radiestezji, geobiolog, Sekretarz – Członek Zarządu Krajowego Cechu Radiestetów i Bioenergoterapeutów, Rzeczoznawca w zakresie rzemiosła radiestezja oraz Wiceprzewodniczący Komisji Egzaminacyjnej w Izbie Rzemieśniczej Małej i Średniej i Przedsiębiorczości w Katowicach

1. Wstęp.

Potrzeba zestawienia wybranych aspektów prawnych wynika z powszechnego braku jakiegokolwiek orientacji w sytuacji prawnej i charakterystyce rzemiosła radiestezja i bioenergoterapia.

Materiał ten wydaje się szczególnie ważny dla środowiska prawnego aby uchronić przed dowolnością interpretacji w trakcie prac procesowych. Brak ten dotyczy środowiska prawnego, a także ogółu społeczeństwa. Przeważająca większość środków masowego przekazu nie uważa za celowe informowanie w obiektywny sposób faktu istnienia zawodów rzemieślniczych „radiestezji i bioenergoterapii”. Każda osoba, która ma jakąś orientację w tych dziedzinach lub ukończyła jakiś kurs uważana jest za eksperta itp. i jakoby uprawnia to do świadczenia usług w obu zakresach. Tym czasem jest zupełnie inaczej, a sytuacja prawna tych rzemiosł jest wyraźnie prawnie unormowana. Aby to zobrazować niezbędne jest przedstawienie zapisów prawnych i charakterystyk zarówno radiestezji jak i bioenergoterapii. Celem niniejszego wystąpienia jest przedstawienie stanu wiedzy na ten temat.

Podstawą dla działalności gospodarczej było Prawo działalności gospodarczej (Dz.U. nr 101/1999 poz.1178), oraz jego kontynuacją jest „Ustawa o swobodzie działalności gospodarczej” z dn. 02.07.2004 (Dz.2004 nr 173 poz.1807 oraz 1808 i nr 281 poz.2777), natomiast przepisami szczególnymi odnoszącymi się do Rzemiosła jest „Ustawa o rzemiośle” (Dz.U. nr 112 z dnia 14.02.2002).

Jako punkt wyjściowy kandydatów do obu zawodów jest pełne średnie wykształcenie ogólne, tym samym pełnoletniość i szereg cech osobniczych warunkujących ich przydatność.

„Ustawa z dnia 02.07.2004 o swobodzie działalności gospodarczej” (a wcześniej Prawo działalności gospodarczej) w Art. 2. definiuje, że „Działalnością gospodarczą jest zarobkowa działalność wytwórcza, budowlana, handlowa, usługowa oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalni ze złóż, a także działalność zawodowa, wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły”.

W Art. 4.1. tejże Ustawy określono, że „Przedsiębiorcą w rozumieniu Ustawy jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna nie będąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną – wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą.” Przy czym w Art. 104 Ustawy zdefiniowano pojęcie mikro przedsiębiorcy – „Za mikro przedsiębiorcę uważa się przedsiębiorcę, który w co najmniej jednym z dwóch ostatnich lat obrotowych: 1) zatrudniał średniorocznie mniej niż 10 pracowników oraz 2) osiągnął roczny obrót netto ze sprzedaży towarów, wyrobów i usług oraz operacji finansowych nie przekraczający równowartości w złotych 2 miliony euro...”. Ten artykuł obowiązuje od 01.01.2005.

W tym kontekście rzemieślnicy radiesteci i bioenergoterapeuci są mikro przedsiębiorcami, gdyż za zwyczaj pracują w pojedynkę a ich zarobki z reguły nie przekraczają 10.000 euro. (brutto !).

Art. 14.1. „Ustawy o swobodzie działalności gospodarczej” mówi że „Przedsiębiorca może podjąć działalność gospodarczą po uzyskaniu wpisu do rejestru przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym albo do Ewidencji Działalności Gospodarczej, zwanej dalej „ewidencją”. Przy czym wpisowi do ewidencji podlegają przedsiębiorcy będący osobami fizycznymi (Art. 14.2). Jakie informacje podlegają wpisowi do Ewidencji określa Art. 30.1 „Ustawy o swobodzie działalności gospodarczej”.

Zgodnie z Art. 18. „Ustawy o swobodzie działalności gospodarczej (wcześniej Art. 10 „Prawa działalności gospodarczej), „Przedsiębiorca jest obowiązany spełnić określone przepisami prawa warunki wykonywania działalności gospodarczej...” Natomiast niezwykle istotnym dla Rzemiosła jest zapis Art. 19 tej Ustawy, który mówi „Jeżeli przepisy szczególne nakładają obowiązek posiadania odpowiednich uprawnień zawodowych przy wykonywaniu określonego rodzaju działalności gospodarczej, przedsiębiorca jest obowiązany zapewnić, aby czynności w ramach działalności gospodarczej były wykonywane bezpośrednio przez osobę legitymującą się posiadaniem takich uprawnień zawodowych”. Zapis Art. 19 Ustawy ma szczególny wydźwięk w kontekście „Ustawy o rzemiośle” (Dz.U. nr 112 z dnia 14.02.2002).

Z „Ustawy o rzemiośle” jednoznacznie wynika, że jest ona przepisem szczególnym, którego dotyczy Art. 19 „Ustawy o swobodzie działalności gospodarczej”.

Definicja „rzemiosła” jest zawarta w Art. 2.1. Ustawy o rzemiośle, który to artykuł ma następujące brzmienie: